

LLIÇÓ 7

5-11 d'agost

El Cos Unificat de Crist

TARDA DE DISSABTE

Llegeix per a l'estudi d'aquesta setmana: [Ef. 4:1-16](#) ; [Phil. 2:3](#) ; [Ps. 68:18](#) ; [Actes 2](#) ; [1 Cor. 12:4-11](#) , [27-30](#) ; [És un. 5:4](#) .

Text de memòria: «I va donar als apòstols, als profetes, als evangelistes, als pastors i als mestres, perquè equipessin els sants per a l'obra del ministeri, per edificar el cos de Crist» ([Efesís 4:11](#) , [12](#)) .

Una de les faules d'Esop es diu "El ventre i els peus". Diu així: "El ventre i els peus discutien sobre la seva importància, i quan els peus deien que eren tant més forts que fins i tot portaven l'estómac, l'estómac va respondre: 'Però, amics meus, si jo no vas agafar menjar, no et portaries res». " – Lloyd W. Daly, *Aesop Without Morals* (Nova York: Thomas Yoseloff, 1961), pàg. 148.

Pau, però, va utilitzar el cos humà per fer un punt espiritual. Per a Pau, el cos humà –i l'església com a cos de Crist– està compost de diverses parts amb diferents habilitats, totes les quals han de treballar juntes perquè el cos estigui sa. A [Efesís 4:1-16](#) , Pau torna a desplegar la metàfora del cos que va utilitzar amb tanta eficàcia abans ([Rom. 12:3-8](#) , [1 Cor. 12:12-31](#)) . Crist és ara el cap del cos, proveint el cos de persones "dotades" que ajuden a unificar el cos, amb cada part, cada membre de l'església, aportant les seves capacitats al conjunt.

La imatge de Pau d'un cos sa i unificat ens ajuda a entendre l'objectiu de Déu per a nosaltres: ser part d'una església fructífera unida en Crist.

Estudieu la lliçó d'aquesta setmana per preparar-vos per al dissabte 12 d'agost.

DIUMENGE ↑

6 d'agost

La Unitat de l'Esperit

Llegiu [Efesís 4:1-16](#) . Com anima Pau els creients a nodrir la unitat de l'església?

Pau comença la segona meitat d'Efesís (capítols 4-6) amb una crida a la unitat, però en dues parts principals. En primer lloc, a [Efesís 4:1-6](#) demana als creients que nodreixin "la unitat de l'Esperit" exhibint virtuts que construeixen la unitat ([Ef. 4:1-3](#)) , una crida que recolza amb una llista poètica de set "uns" ([Ef.](#)

4:4-6) . En segon lloc, a [Efesis 4:7-16](#) , Pau identifica Jesús victoriós i exaltat com la Font de la gràcia de les persones que lideren a compartir l'evangeli ([Efesis 4:7-10](#)) i descriu com ells, juntament amb tots els membres de l'església, contribuir a la salut, el creixement i la unitat del cos de Crist ([Ef. 4:11-16](#)).

Quan comença el capítol, Pau convida els cristians a "caminar d'una manera digne de la crida a la qual heu estat cridats" ([Efes. 4:1, ESV](#)) . Va utilitzar el verb *caminar* en el sentit figurat de *comportar-se* , o *viure* (vegeu [Ef. 2:2](#) , [10](#) ; [Ef. 4:17](#) ; [Ef. 5:2](#) , [8](#) , [15](#)) . Quan Pau es refereix a la seva *crida* , es refereix a la crida a la fe cristiana ([Ef. 1:18](#) ; [Ef. 2:4-6](#) , [13](#)) . Pau insta els creients a practicar un comportament unificador que reflecteixi el pla definitiu de Déu ([Ef. 4:9](#) , [10](#)) . Comença aquest èmfasi aquí amb la seva crida a practicar virtuts que porten a la unitat ([Ef. 4:1-3](#)) , com ara la humilitat, la gentilesa i la paciència.

Vegem cada terme.

Pau en un altre lloc explica el terme *humilitat*, a [Efesis 4:2](#) (ESV; *humilitat* en NKJV), afegint la idea de "considerar els altres més significatius que vosaltres" ([Fil. 2:3, ESV](#)) . La humilitat, doncs, pot ser entesa no com una virtut negativa de l'autoestima (vegeu [Col. 2:18](#) , [23](#)) , sinó com una virtut positiva d'apreciar i servir els altres.

La *gentilesa* ([Efes. 4:2, ESV](#) , NKJV) es pot explicar com "la qualitat de no deixar-se impressionar massa pel sentit de la pròpia importància" i també significa "cortesía, consideració, mansedumbre". — Frederick Danker, ed., *Grec-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature* , 3a ed. (Chicago: University of Chicago Press, 2000), pàg. 861.

Finalment, *la paciència* (ESV; compara *la longanimitat* , NKJV) és poder suportar la provocació o les proves.

Aquestes qualitats, doncs, es reuneixen al voltant del tema d'allunyar-se de l'autoimportància i, en canvi, centrar-se en el valor dels altres.

Humilitat, gentilesa, paciència. Penseu en com aquests atributs ajudarien a unificar-nos com a poble. Com aprenem a conrear aquestes virtuts?

DILLUNS ↑

7 d'agost

Junts com Un en l'Un

Quins set "uns" cita Pau en suport del seu tema de la unitat de l'església? Quin punt pretén fer amb aquesta llista? ([Ef. 4:4-6](#)) .

La llista de set "uns" de Pau té una sensació poètica i pot fer ressò d'un himne d'afirmació utilitzat a Efes. La llista comença esmentant dos "uns" junts: "Hi ha un sol cos" (*referint-se a l'església com el cos de Crist*, [Ef. 4:12](#) , [16](#) ; [Ef. 1:23](#) ; [Ef. 5:23](#) , [29](#) , [30](#)) i "un sol Esperit" ([Ef. 4:4](#)) . La tercera és "l'única esperança de la teva crida" ([Ef. 4:4](#) ; compara [Ef. 4:1](#)) .

Aleshores, la llista ofereix tres elements més, "un Senyor" (una referència a Crist), "una fe" (*que vol dir el contingut del que creuen els cristians*, [Ef. 4:13](#) ; [Col. 1:23](#) ; [Col. 2:7](#)); [Gàlates 1:23](#) ; [1 Tim. 4:1](#) , [6](#)) i "un sol baptisme" (*compareu amb Ef. 5:26*) abans de concloure amb una descripció extensa de Déu com "un sol Déu i Pare de tots, que és sobre tots, i a través de tots, i en tots" ([Ef. 4:6, ESV](#)) .

Què està comunicant Pau a través d'aquesta descripció poètica de Déu Pare? En virtut de ser "Pare de tots", Déu és el Creador. La resta de la frase descriu com, un cop creat el món, Déu es relaciona amb "totes les coses", amb tot el que va fer. Pau no incursiona en les heretgies del panteisme (que identifica la natura amb Déu), o el panenteisme (que argumenta que el món està inclòs en l'ésser de Déu, tot i que no esgota aquest ésser). Més aviat proclama la transcendència («qui és per sobre de tot»), el domini actiu («qui és... a través de tots») i la immanència («qui és... en tot») de Déu.

Observeu amb cura dues idees sobre la unitat de l'església ([Efes. 4:1-6](#)) . En primer lloc, la unitat és un fet espiritual, arrelat en aquests set "uns", una realitat que cal celebrar ([Ef. 4:4-6](#)) . En segon lloc, aquesta unitat requereix el nostre zel per nodrir-la i fer-la créixer ([Ef. 4:3](#)) . Sovint hi haurà motius per plorar pels nostres fracassos a l'hora d'actualitzar aquesta unitat. No obstant això, siguin quins siguin els nostres defectes, hauríem d'alegrar-nos de l'obra de Déu-en-Crist en la unificació de l'església, gaudint-nos de la realitat teològica de la "unitat de l'Esperit" ([Ef. 4:3](#)) . Fer-ho ens permetrà tornar a la dura feina d'avançar en aquesta unitat, però amb una nova convicció que, fent-ho, estem realitzant la pròpia obra de Déu.

Torna a llegir [Efesís 4:4-6](#) . Com et fa sentir? Com us *hauria de fer sentir*, sabent què diu sobre la nostra unitat en Déu i amb Déu a través de Crist?

DIMARTS ↑

8 d'agost

El Crist Exaltat, Donador de Dons

“No obstant això, ha fet a cadascú de nosaltres un do especial a través de la generositat de Crist. Per això diuen les Escripures:

*“Quan va pujar a les altures,
va dirigir una multitud de captius
i va donar regals al seu poble”.*

"Noteu que diu 'va ascendir' . Això significa clarament que Crist també va baixar al nostre món baix. I el mateix que va baixar és el que va pujar més amunt que tots els cels, per tal d'omplir amb ell tot l'univers» ([Efes. 4:7-10, NLT](#)) . Què està passant aquí, i quin és el punt de Pau en aquests versos?

Pau va citar aquí [el Salm 68:18](#) , que diu: “Quan vas pujar a les altures, vas conduir una multitud de captius. Vas rebre regals del poble, fins i tot dels que es van rebel·lar contra tu” (NLT). [El Salm 68:18](#) retrata el Senyor, Jahvè, com un general vencedor que, després d'haver vençut els seus enemics, puja al turó sobre el qual està construïda la seva capital, amb els captius de la batalla al seu curs (vegeu [Salm 68: 1, 2](#)) . . Llavors rep un tribut ("dons rebuts") dels seus enemics vençuts (*observant que Pau ajusta aquesta imatge al Crist exaltat "donant regals", basant-se en el context més ampli del Salm, vegeu [Salm 68:35](#)) .*

Si seguim l'ordre del [Salm 68:18](#) , primer es produeix l' *ascens* —l'ascens de Crist al cel ([Ef. 1:21-23](#)) —, seguit de la *baixada* en què Jesús ressuscitat, exaltat, dona regals i omple totes les coses. Aquesta és la manera de Pau de representar l'efusió pentecostal de l'Esperit Sant (vegeu Fets 2). Aquesta visió és confirmada per [Efesís 4:11](#) , [12](#) , que identifiquen els *dons* proporcionats per Jesús exaltat com a dons de l'Esperit.

“Crist va pujar a dalt, conduint captius captius, i va donar regals als homes. Quan, després de l'ascensió de Crist, l'Esperit va baixar com s'havia promès, com un vent fort i corrent, omplint tot el lloc on es reunien els deixebles, quin va ser l'efecte? Milers es van convertir en un dia". — Ellen G. White, [Ye Shall Receive Power](#) , pàg. 158 .

Per molt profunds que siguin aquests pocs versets d'Efesís, com podem aprendre a reconfortar-nos del que demostren que Crist ha fet per nosaltres i farà, especialment quan ell omplirà "totes les coses a tot arreu amb ell mateix" (Efes. 1:23, NLT) .) ?

DIMECRES ↑

9 d'agost

Dons de Jesús Exaltat

Basant-se en el Salm 68:18 , Pau acaba de descriure Jesús ressuscitat, exaltat i vencedor com un regal al seu poble des de dalt. Quins "regals" fa l'exaltat Jesús, i amb quin propòsit? ef. 4:11-13 .

Pau identifica quatre grups de persones "dotades" com a part del tresor de l'exaltat Jesús que dona a la seva església: (1) apòstols; (2) profetes; (3) evangelistes; (4) pastors (ESV) i professors (l'estructura de la frase grega suggereix que es tracta d'un sol grup). Crist dona aquests dons per dur a terme una tasca important: «equipar els sants per a l'obra del ministeri, per edificar el cos de Crist» ([Efes. 4:12, ESV](#)) i «fins que tots arribem a la unitat de la fe i del coneixement del Fill de Déu, fins a l'home madura, a la mesura de la estatura de la plenitud de Crist» ([Efes. 4:13, ESV](#)) .

Aquest darrer punt va ser d'especial importància per als primers adventistes, que estaven reflexionant sobre els dons espirituals d'Ellen G. White. Valida la Bíblia el funcionament del do de la profecia a l'església només durant el temps dels apòstols? O el regal continua fins al retorn de Crist? Els primers adventistes van trobar la seva resposta a [Efes 4:13](#) i ho va compartir a través d'una història sobre el capità d'un vaixell que havia de seguir les instruccions previstes per a un viatge. Quan el vaixell s'acostava al port, el capità va trobar que les instruccions l'informaven que un pilot pujaria a bord per ajudar a guiar el vaixell. Per mantenir-se fidel a les instruccions originals, ha de permetre que el pilot abordi i obeeixi les instruccions addicionals que s'ofereixen. "Qui fa cas ara d'aquest llibre d'indicacions original? Els que rebutgen el pilot, o els que el reben, com els indica aquell llibre? Jutgeu-vos." - Uriah Smith, "Descartem la Bíblia aprovant les visions?" *Review and Herald*, 13 de gener de 1863, pàg. 52.

Hem d'anar amb compte quan identifiquem "pastors" (o "pastors"), "mestres" i "evangelistes", ja que pensem en aquestes posicions dins del nostre propi context i temps. Pel que podem determinar, a l'època de Pau tots ells haurien estat líders laics que servien a les esglésies domèstiques d'Efes (*compareu amb* [1 Pet. 2:9](#) , [Fets 2:46](#) , [Fets 12:12](#)) .

Llegiu [Isaïes 5:4](#) : "Què més s'hauria pogut fer a la meva vinya que no hi hagi fet?" (NKJV). Penseu en aquest verset en el context del que Déu ens ha donat en el ministeri d'Ellen G. White. Com s'aplica?

DIJOUS ↑

10 d'agost

Creixent en Crist

Quin perill amenaça la maduresa cristiana de l'església? ef. 4:14 .

Pau percep un entorn semblant al nostre en el qual diverses idees, com ara "tot vent de doctrina" i "esquemes enganyosos" (ESV), s'implanten sobre els creients. Utilitza tres conjunts d'imatges per descriure els perills de la teologia capriciosa: (1) la immaduresa de la infància, "perquè ja no siguem nens" (ESV); (2) perill en alta mar, "llençat per les onades i portat per tot vent de doctrina" (ESV); (3) ser estafat per persones intel·ligents que, com els jugadors, practiquen joc de mà. Pau fa servir en sentit figurat la paraula grega *kubeia* ("juc de daus") per significar "astúcia" (ESV) o "engany" (NKJV).

Pau creu que la divisió és una marca important d'error: allò que nodreix i fa créixer el cos i l'ajuda a mantenir-se unit és bo mentre que allò que l'esgota i divideix és dolent. En passar de l'ensenyament divisoriu a la dels mestres provats i de confiança ([Efes. 4:11](#)) , avançaran cap a la veritable maduresa cristiana i jugaran papers efectius en el cos de Crist ([Efes. 4:12](#) , [13](#) ; *compareu* [Ef. 4:15](#) , [16](#)) .

De quina manera funciona una església sana com un cos sa? ef. 4:15 , 16 .

A [Efes 4:1-16](#) , Pau advoca per la unitat de l'església i recluta els destinataris per fomentar-la activament. Tot i que la unitat és una certesa teològica ([Ef. 4:4-6](#)) , sí que requereix el nostre esforç ([Ef. 4:3](#)) . Una manera de fomentar la unitat és sent "parts" actives del cos de Crist ([Ef. 4:7-16](#)) . Cadascun de nosaltres és una part del cos i ha de contribuir a la seva salut i creixement ([Efes. 4:7](#) , [16](#)) . Tots hem de beneficiar-nos també de l'obra dels apòstols, profetes, evangelistes i pastors-mestres ([Efes. 4:11](#)) .. Aquests, com els lligaments, els tendons i "totes les articulacions" ([Ef. 4:16, ESV](#)) , tenen una funció unificadora, ajudant-nos a créixer junts en Crist, que és el cap del cos ([Ef. 4:13](#) , [15](#)) .) .

Quins són alguns dels "vents de doctrina" que bufen avui a la nostra església, i com podem mantenir-nos fermes contra ells? Porta la teva resposta a classe el dissabte.

DIVENDRES ↑

11 d'agost

Reflexions addicionals: dues notes ajuden a ampliar el nostre estudi d' [Efes 4:7-10](#) :

1. *Traduint [Efes 4:9](#)* . Algunes traduccions indiquen que el *descens* es produeix abans de l' *ascens* (per exemple, NKJV, "Ell també va baixar primer"; KJV, RSV, ESV, NASB). Altres traduccions segueixen el text grec més de prop, deixant oberta la qüestió del moment de l'ascens i el descens (per exemple, NIV, "Què vol dir 'va ascendir' excepte que també va baixar a les regions terrenals inferiors?" ASV, HCSB , LEB, NLT), que permet l'opinió, expressada a l'estudi de dimarts, que s'ha de seguir l'ordre narratiu del [Salm 68:18](#) , amb l'exaltació de Crist al cel (l'"ascens"), seguida del seu "descens" en l'Esperit.
2. *Captivitat líder en captivitat* . En citar [el Salm 68:18](#) de l'Antic Testament grec, anomenada la Septuaginta (una traducció grega antiga de l'Antic Testament), Pau fa servir una frase a [Efes 4:8](#) que diu literalment, "va prendre captivitat" (reflejada en algunes traduccions). , per exemple, KJV, NKJV, NRSV), però que s'afirma àmpliament que significa, "va prendre com a presoners un grup de captius" (reflectat en l'ESV, NASB, NIV, etc.). Els adventistes del setè dia sovint han entès la frase per referir-se a l'acte de Crist de tornar amb Ell al cel, en la seva ascensió, els que van criar en una resurrecció especial en el moment de la seva pròpia resurrecció (Mt. 27: 51-53) .. Aquests constitueixen una "gerba melada", primícies dels redimits, que Ell presenta al Pare al seu retorn a les corts del cel (vegeu *The SDA Bible Commentary* , vol. 6, pàg. 1022; *The Desire of Ages* , pàg. 834). , compareu *El desig dels segles* , pàg. 785, 786). Alternativament, d'acord amb [Colossencs 2:15](#) , el passatge es podria fer, com una imatge de la conquesta de Crist sobre els seus enemics - Satanàs i els seus àngels malvats - que són retratats com a captius derrotats.

Preguntes de discussió:

1. Compareu la llista de "dons espirituals" d' [Efes 4:11](#) amb les llistes de [1 Corintis 12:4-11](#) , [27-30](#) ; [Romans 12:4-8](#) ; i [1 Pere 4:10](#) , [11](#) . Quines diferències i semblances observeu?
2. A classe, parlem d'alguns dels "vents de doctrina" que bufen avui a l'església. Fixeu-vos com Pau diu que aquests vents no ens haurien de portar. Quines són les maneres específiques que podem ajudar a protegir-nos a nosaltres mateixos, i als altres a l'església, dels danys que aquests vents ens poden infligir?
3. Pau subratlla a través d'Efes el tema de la "unitat". Però busquem la unitat a tota costa? És a dir, en quin moment pot arribar a ser contraproduent el desig d'unitat? Discutiu.